

A provokált egyház

„Isten csak mese”, „Mire lenne szükség az egyháztól?” – ilyen és ehhez hasonló uszító transzparenszekkel vonultak fel 2016-ban a Budapest Pride résztvevői.

3. oldal

Visszaütéssel kezdődött

Elsőnek ütni nagy felelősség, és az agresszió nem mindig jár együtt bátorsággal. Sőt, az agresszió leggyakoribb velejárója éppen az aljasság, a hátba támadás.

4. oldal

Nekrológ helyett

Református lelkipásztorként, a teológia szent tudományának művelőjeként és felelős szerkesztőként hálát adok én is Dr. Bustya Dezső életéért.

7. oldal

HARANGSZÓ

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2019. SZEPTEMBER • 30. évf. 17. szám • Ára 1,5 lej

Az egyház válsága ösztönöz

Kiüresedő templomok, elnéptelenedő és elöregedő gyülekezetek arról tesznek bizonyosságot, hogy az egyház válságban van. Európában az egyházi élet hanyatlóban van. És nálunk is. Ez szomorúsággal tölt el bennünket és arra indít, hogy imádkozzunk Isten Szent Lelkének munkájáért.

Sajnos az egyház ellenséges környezetben él, és az ördög mindent felhasznál annak érdekében, hogy elbizonytalanítsa az embereket.

Bizonyos, hogy még sok áldást tapasztalunk az egyházi életben. Ez kegyelem. Nagyon meg kell becsülnünk ezt a kegyelmet. De nekünk is cselekednünk kell, nem szabad tétlenül néznünk az egyház válságát. A nehéz helyzet imára és szolgálatra kell hogy ösztönözzön minket.

Gyülekezeti életünket megmérgezi az a tudat, hogy gyülekezeteink elöregednek, templomaink elnéptelenednek. Az emberek már nem nagyon törődnek a keresztyén hitel, az Isten Igéjével. S ha ez a kettő nem működik, és az imádság meggyengül, akkor az egyházi élet hanyatlásnak indul.

Az emberek elhidegülnek egymástól és az egyháztól, nyugtalanok lesznek, önzővé válnak, és nem tisztelik a törvényt. Vajon ez már a vég? Minden bizonytalanság, szükség van arra, hogy Isten Szent Lelke átfújjon, átáradjon egyházunkon. Ugyanis Isten Szent Lelke nélkül az ember olyan, mint az a bolond, aki házát homokra és nem kősziklára építette. *(folytatás a 2. oldalon)*

Ami igazán számít

Megvesztegetés, megvesztegethetőség, általános romlottság. Naponta provokál: ha nem teszed, elvesztél. A normalitás látszatát kelti ez az ördögi kör. Szabadulni szeretnék tőle, de ha nem élek vele, már-már lehetetlenné válik sokféle ügyintézőm és kétségessé válik egészségügyi ellátásom?! Arról nem is beszélve, ha a kérdés az, hogy korrump legyek-e vagy inkább kockáztassam szeretteim egészségi állapotát. Mindenki ellenzi, de mindenki él vele. A korrupció kísértésének való behódolás meghajlás a hatalom, a pénz uralma előtt, és nem kevés esetben félelem. Félelem a sikertelenségtől, a háttérbe szorulástól, a veszteségtől, a haláltól. Bizonyos értelemben kételkedés Isten erejében és mindenhatóságá-

ban. „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól” – kéri Jézus főpapi imájában. A világban élünk, nem vonulunk félre belőle, de a gonosztól és az ő dolgaitól távol kell tartanunk magunkat. A hatalmasságok, a világiak rendelkezhetnek testünk és a testiek fölött, de a lélek az Istené! Sőt, még csak egy hajszál sem hagyhatja el a fejünket az Ő tudta nélkül. Tetteinkért felelnünk kell Előtte. És Őt nem lehet megvesztegetnünk. Isten kegyelmes és szeret minket. Ő a mi javunkat munkálja. Erre változás és bűnbánat a helyes válasz. Ezekkel kedveskedjünk Előtte, hiszen az Ő szava tényleg számít.

www.facebook.com/harangszo

Az egyház válsága ösztönöz

(folytatás az 1. oldalról)

Sok oka lehet annak, hogy az egyház válságba jutott. Ez lehet Isten ítélete az egyéni, közösségi és nemzeti bűnök miatt. De lehet Isten próbatétele, mely által bennünket mélységekben vezet át, hogy majd megmutassa az Ő megújító hatalmát.

Emlékezzünk csak a bolond és a bölcs házépítőre. Az elvilágiasodás viharai és áradatai már elérték házunkat. A mai gonosz lelkek hatalmas viharokat keltenek. Gondterhelten kérdezzük: Hogyan tovább? A válasz: bölcs házépítőknek kell lennünk. El kellene fordulnunk bűneinktől és Jézushoz kell térnünk. Reá, a Kősziklára kell építenünk az életünket.

Isten arra tanít, hogy a bolond gondolkodás a gonosztól származik. Világos: nincs áldás a homokra építésben. A gonosz éppen azt szeretné elérni, hogy mi bolondok legyünk és homokra építsünk, és így ne legyen semmi áldás az építésben.

A Biblia arra is figyelmeztet minket, hogy ne üljünk öلبه tett kézzel, hanem buzgón munkálkodjunk a házépítésben. Jézus is erre hívta fel a figyelmet: Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.

A Lukács evangéliuma szerinti tanításban (Lk 6,47-49) a házépítő addig ásott, míg elérte a sziklát. Az ásás a hitéletben is nagyon fontos. A mélyre kell hatolni. Isten Szent Lelke végzi el ezt az ásást, mely által a lelki mélységekbe hatolhatunk.

Az ásást, az építést először önmagunkban kell kezdenünk. Addig kell a mélybe ásni, míg lelkünk mélyén rátalálunk a Kősziklára, Jézusra. Persze ehhez minden szemetet ki kell lapátolnunk a lelkünkéből.

Az is igaz, hogy építés nélkül nem jutunk el a sziklához, elveszítjük a Kősziklát. Ha csak a saját gondjainkkal, kicsinyes életünkkel vagyunk elfoglalva, elmarad a házépítés és elveszítjük a Kősziklát, Jézust. Azt is tudnunk kell, hogy a házépítéshez szükség van Isten kegyelmére. Luther mondta, hogy az ember a Krisztusban való kegyelem nélkül csak önmaga körül forog, el van telve a maga érzéseivel, a maga vágyaival, a maga akaratával és a maga gondolataival.

Nagyon fontos hát, hogy Jézusra találjunk és az Ő utasításait kövessük munkánk során. Tudatában vagyunk bűnös voltunknak, de azt is kell tudnunk, hogy Jézus nélkül csak homokra építhetünk, vagyis nem lesz maradandó szolgálatunk az egyházban. És erre is csak azt mondhatjuk, hogy ez is – mint minden – csak kegyelem.

CSOMAY ÁRPÁD

Testvérek között

„Jövének pedig hozzá az ő anyja és atyafiai, de nem tudtak hozzá jutni a sokaság miatt. És tudtára adák neki, mondván: A te anyád és atyádfiai künn állnak, téged akarván látni. Ő pedig felelvén, monda nékik: Az én anyám és az én atyámfiai ezek, a kik az Isten beszédét hallgatják, és megcselekszik azt.” Lukács 8,19-21

Az első, amit itt az Igéből látunk, az, hogy sokan voltak Jézus körül. Bárcsak mindig ehhez a sokasághoz tartoznánk, ahol Jézust jó hallgatni! Van egy másik sokaság is a világban, amely nem Jézus köré sereglik. Az érvényesülés, a profit-, pénz-, mindennapi érdemszerzés sokasága ők. Jézus az életnek beszédét, az üdvösség beszédét szólja. Milyen jó látni, hogy vannak emberek, akik kíváncsiak, akik szomjúhozzák az életnek beszédét. Vajon oda sietek, ahol Jézus tanít? Ott vagyok mindig, ahol az Ő beszédét lehet hallani?

IDEJE VAN MINDENNEK

Mária és Jézus testvérei kint vannak. Üzengetnek: itt vagyunk, látni szeretnénk! Lukács ide helyezi a hangsúlyt: látni szeretnénk. Vajon miért mondja ezt így? Vajon hallani már nem, csak látni? Nem így van ez sokszor, hogy egymást szeretjük látni, viszontlátni? Ezek nem rossz dolgok, ezt szabad gyakorolnunk. Különösen a rég látott családtagok esetében jó egymást látni. Amikor azonban lehet együtt hallgatni Isten beszédét, akkor ne akadályozzon meg semmilyen viszontlátás öröme ebben! Istentiszteleti időben való látogatások alkalmával hívjuk családtagjainkat is a templomba. Mindennek megvan a maga rendelt ideje.

Ezt a rendelt időt itt valahogy megtörni sietnek. Nem részletezi Lukács azt, hogy miért jönnek. Meg vagyok bizonyosodva afelelő, hogy amikor az igazi testvériséget említi Jézus, mondván, ki az én anyám, és kik az én

testvéreim, akik hallgatják az Isten Igéjét, ezt azért mondja, mert be szeretné vonni őket az igehallgatók közösségébe.

Igyekezzünk Igével élni a családban, az Igét odatárni, odakínálni. Megkínálni vele szeretteinket, nemcsak a süteménnyel, pogácsával, finom étellel, hanem Istennek Igéjével is. Azzal, amit kaptam, amit nyertem. Sokszor lehet szavak nélkül is, éppen a türelemmel, a szeretettel, a meghallgatással. Éppen ezzel lesz hitelessé az életünk, és készítgetjük az útját annak, hogy majd szavak által is el lehessen mondani, tovább lehessen adni az Igét.

„CSAK” TESTVÉREK

Mária és Jézus testvérei azt megtanulhatják, hogy ők nincsenek kizárva semmiből, de előnyük sincsen azáltal, hogy ők test szerinti hozzátartozói Jézusnak. Nincsen rangsorolás.

Jó nekünk is ezt megtanulni Jézus Krisztus közelében, hogy mi egyszerűen testvérek vagyunk, ennyi és nem több. Nincs rangkérdés, ki a nagyobb, ki a méltóbb. Annyi vita volt már arról! Nagyon sokszor vitatkoztak a tanítványok, és nem tanultak Jézus helyreigazító szavaiból.

Mindnyájunknak szükségünk van arra, hogy Jézus az Ige hirdetőjeként megmutassa nekünk, hogy az igazi testvériség, az igazi Isten-gyermeki állapot abban van, hogy hallgatjuk Isten igéjét, hogy kívánjuk azt hallgatni. Semmi ez elé nem helyezhető, és ne is helyezkedjen a mi életünkben!

Meg ne rabolja az ördög a mi szívünket, mert amikor valamit vagy valakit Isten Igéjének hallgatása elé helyezünk, akkor kiveszi az életünkéből azokat a boldog lehetőségeket, melyek által Istennel találkozhatunk.

Jelentsen sokat számunkra az istentisztelet, az egyéni csendesség alkalma! Köszönjük meg, hogy Ő közelébe fogadott, helyreigazított, és örömmel folytatja a mi tanításunkat.

SEBESTYÉN LÁSZLÓ EDE

A provokáló Jézus

A kreativitás kutatói gyakran hangoztatják, hogy az oktatás gépies tanulásra ösztönöz azzal, ha túlzottan a szabályok betartására helyezi a hangsúlyt. Ezt a nem túl hatékony tanítási formát követték Jézus korában az írástudók is.

Jézus tanítása azonban merőben más volt. Aforizmák és parabolák segítségével vezetett rá hallgatóit a helyes útra. Az aforizmák rövid emlékeztető mondasok (egysorosok); a parabolák pedig rövid rávezető történetek, tanulságos példázatok.

Jézus aforizmái elmélyült gondolkodásra készítettek: „Nem szolgálhatsz két Úrnak!” Máté 6,24; „Ha vak vezet világtalant, mindketten verembe esnek.” Máté 15,14; „A halottak temessék el halottaikat.” Máté 8,22. Ezek mind-mind olyan rövid provokatív mondasok, amelyek arra ösztönöznek, hogy mélyebben nézzünk a dolgok mögé.

A példázatok szintén provokatív hatással próbálják az emberi képzeletet megragadni: Isten országa olyan, mint a gyom (amilyen a mustárpalánta volt) – Luk 13,18-19; Isten országa hasonló az asszonyhoz, aki élesztőt tesz (ami tisztátalan volt) a lisztbe – Mt 13,33.

A jézusi provokáció tehát olyan verbális ingerlés, amely az állítástól elrugaszkodva új gondolatokat ébreszt bennünk. Jézus arra ösztönöz, hogy mi magunk ítéljük meg, mi a helyes: „Mit gondoltok?... – kérdezi Jézus és kezdi a történetet: – Volt egy embernek két fia...” Máté 21,28-32. Jézus aforizmái és példázatai tehát nem (ki)oktatnak, hanem másképpen való látásra hívnak: nézzétek a mezők liliomait – mit üzennek számotokra?

Jézus azért használta ezeket a provokatív formákat, hogy felforgassa a hagyományos látás- és életmódot és így a megváltozás útját mutassa meg számunkra.

T. S.

A provokált egyház

„Isten csak mese”, „Mire lenne szükséged az egyháztól?” – ilyen, és ehhez hasonló uszító transzparenszekkel vonultak fel 2016-ban a XXI. Budapest Pride LMBTQ (leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és queer) fesztivál résztvevői.

Hol a határ az egészséges kritika és a botránykeltés között? Egy-egy tréfás papos vagy zsidós vicc mosolyogtatva tart tükröt a vallásos emberek elé, de a holokauszot vagy a pedofiliát kifigurázó élcek már más kategóriába tartoznak. Lehet humorizálni a vallással, de a céltalan provokáció kontraproduktív módon az ellenkező célt éri el.

A Charlie Hebdo satirikus francia hetilap elleni 2015. január 7-i terrortámadás egyértelműen a lap vallásellenes megnyilvánulásaival szemben lépett fel brutális módon. „Ki akarjuk nevetni a szélsőségeket – minden szélsőséget. Lehetnek muszlimok, zsidók, keresztények” – nyilatkozta 2012-ben Laurent Léger, a lap újságírója. A valláskritika leplezetlen módon csapott át iszlám-, zsidó- és keresztényellenességbe.

ÖRÖKZÖLD KRITIKUS SZEMLELET

A hazai egyházak (és lelképásztoraik-papjaik) is kaptak bőven hideget-meleget a hagyományos családmodellről tartott 2018-as érvénytelen népszavazás idején. Voltak becsmérlő, kioktató, gyalázkodó hangvételű megszólalások is, de különösen sokatmondók voltak azok a vélemények, melyek szerint az egyház homoszexualitással, házassággal, nemiséggel,

gyermeknemzéssel kapcsolatos magatartása szexuális rendőrséggé silányítja Krisztus földi testét, elhagyva a feltétel nélküli emberszeretet mélyen keresztény értékét.

Más értékrend, más szempont: krisztusi szemlélet. Az egyháznak legyenek markáns gondolatai a világról! Az az egyház, amelynek nincs semmi baja a világgal, vizsgálja felül értékeit! De ez a gondolat megfordítva is nagy tanulságot hordoz magában: az is inató jel lehet, ha a világ(iak)nak semmi bajuk nincs az egyházzal.

Az egyház megkérdőjelezése egyidős magával az „intézménnyel”. Már az első pünkösd óta folyik ez a megkérdőjelezés (édes bortól részegedtek meg, azaz: azt sem tudják, hogy mit beszélnek!), s az újkorban nemcsak nyíltta, de egyenesen gátlástalanná vált.

A PROVOKÁLÓ EGYHÁZ

A feltámadás az a provokáció, amely alapjában kérdőjelezi meg az uralkodó világnézetet. A feltámadás hite változtatja meg az ember valóságértelmezését, és határozhatja meg a korszellemet is.

A felvilágosodás kora óta az ember egyre inkább kezdi elhinni, hogy a világ és az ember valósága teljes mértékben megismerhető. Ez vitte előre a felfedezések útján a nyugati civilizációt: nem kell külső viszonyítási pont. „Adjatok egy szilárd pontot, és kifordítom sarkaiból a világot!” – mondta Arkhimédész (Kr. e. 287?–212) görög matematikus, fizikus, mérnök, az ókor legnagyobb alkotója. De mi ez a szilárd pont? A szekularizmus

azzal, hogy elutasította az istenit, az e világit emelte isteni rangra. Beszűkült az emberi gondolkodás, zárt univerzumban történnek a felfedezések, és ami a műszerekkel érzékelhető tartományon kívül helyezkedik el, arról a tudósok tudomást sem vesznek. Nincs semmi, ami tágabb, több, jobb, mint az embervilág! A keresztényen üzenet szerint viszont: ez a szilárd pont Krisztus feltámadása.

MEGALAPOZOTT VÁLASZ

A hívő ember nem a valóság ellenére hisz! Nem azt nézi, hogy az üzenet védhető-e! A bibliai kettős teremtéstörténet nem cáfolja Isten létezését, és Galilei tanai sem döntötték romba az egyházat. Nem, mert Isten nélkül az emberi élet és a végső jövő értelmezhetetlen!

A feltámadás az a nézőpont, amely értelmet ad a világnak és az emberi életnek. Evégre vagyunk a világban: hogy a végső feltámadás felé haladjunk és ne a pusztulás felé sodorjuk magunkat és utódainkat!

Jézust egyszer azzal akarták provokálni, hogy megkérdézték: a vakon született gyermek esetében ki vétkezett: a gyermek, vagy annak szülei? Jézus így válaszolt: Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.

Nem az egyházat éró provokációtól kell tartanunk, hanem attól, hogy az egyház nem tudja provokálni a világot arra, hogy többet, jobbat, tisztábbat, igazabbat, istenibbet akarjon: hogy így nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.

TOKÁR SÁNDOR

Úgy kezdődött, hogy visszaütött

Elsőnek ütni nagy felelősség, és az agresszió nem mindig jár együtt bátorsággal. Sőt, az agresszió leggyakoribb velejárója éppen az aljasság, a hátba támadás. Ennek egyik kifinomult eszköze a provokáció.

Miképpen bántsam a másikat úgy, hogy morálisan nekem legyen igazam, és a bántás felelősségét a másik hordozza? Minden agresszió kísérő kérdése ez, mivel aki erőszakot alkalmaz, az valamiképpen meg akarja nyugtatni magát is és a világot is, hogy az erő és a durvaság használata jogos és indokolt. Az elvakult, a körülményekre és az önmaga tetteinek megítélésére nem tekintő agresszió igen ritka, már-már a mentális hasadások területén keresendő. Minden ütés, szúrás vagy bántó szó a maga igazát keresi. De még a legfinomabb bántás, leheletnyi sértés is mindig igyekszik az igazság palástjába burkolózni. Az ember nagy színjátészó.

A provokáció latin eredetű összetétel, a „pro” előtagból és a „vocare” ’előrehívás’ jelentésű szóból ered. Aki provokál, az előrehív, a küzdőtérre hív, cselekvésre készít valakit. Szinte mindig negatív, romboló, megalázó magatartás.

ÉN ITT MOST KIGÚNYOLOM IZRAÉL CSATASORAIT

A provokálás klasszikus bibliai esete Góliát magatartása Izráel királyával és seregével szemben. A hatalmas termetű filiszteus gúnyolódik Izráelen, szidalmazza őket, és konfrontációra hívja a legbátrabb katonát közülük. Ez a magatartás magán hordozza a provokáció minden ismertetőjegyét.

Először is az, aki provokál, biztos az erőfölényében. A saját erőfölénye tudata nagyon fontos, mert nélkül nem merne nyíltan kiállni és harcba hívni. Aki provokál, az mindig egy nála kisebbet bánt, egy gyengébbnek vélttel szemben fitogtatja erejét.

A provokálás a gyávaságból fakad, és a másik megalázása a célja. Ennek a gyávaságnak az is a része, hogy aki provokál, nem akarja felvállalni a nyílt támadás felelősségét, hanem azt akarja elérni, hogy a másik, a gyengébb üssön először. Minden provokátor arra számít, hogy a másik elveszti a türelmét.

A másik ismertetőjegye a provokálásnak, hogy soha nem lép, mindig magához hív. Aki provokál, az megpróbálja rávenni a másikat, hogy kilépjen a saját védelmi vonalai mögül és a nyílt térre álljon. A másik kibillentése, a biztos talaj kihúzása a lába alól, az ismeretlenbe taszítása is része a provokáló stratégiájának. Ez is a gyávaságra, a nyílt támadás hiányára vezethető vissza.

MINT MACSKA AZ EGÉRREL

Nem csak háborúnak és országok közötti küzdelemnek, sokkal inkább a hétköznapi kisebb-nagyobb csatáinak része a provokáció. Jellemzően a családban, a munkahelyen és a nyilvános tereken történik az agressziónak ez a rafinált formája.

A férfiak előszeretettel provokálnak. A feleségüket, gyermekeiket, anyósukat vagy éppen a komájukat. A férfi erőfölénye nagyon hatékony eszköze talán a provokációban, mert ugyan ki merne szembeállni a családfővel, a fizikai munkát végző, ezért testileg is erősebb férfival? Nem feltétlenül akar a férfi verekedni otthon, nem ez a célja, hanem az, hogy a feleségét megalázza, „helyretegye”, ha netán az asszony elfelejtette volna, hogy hol a helye. A magatehetetlenség megalázó, kínzó érzését akarja ilyenkor a férfi kiváltani.

Persze az asszony is tud provokálni, ilyenkor veszélyes, de eredményes játékot játszik a nő. Tudja ugyan, hogy a férfi erősebb, és arra is felkészül, hogy esetleg megüti őt a férje, mégis provokálja. Hegyes, éles nyelvvel, esőcseppszerű állandó, idegesítő beszéddel akarja kizökkenteni a férfit a nyugalomból. Ez a provokáció az áldozat erkölcsi igazára számít. Maga az agresszió ilyenkor megerősíti az áldozatot abban, hogy neki van igazsága, mert lám, a másik egy vadállat. Ez pedig még pár pofont.

A munkahelyen vagy szűkebb társaságban, ismerősök között a provokáció célja nem a küzdelem, hanem a tekintélyvesztés. Ilyenkor azért provokálnak valakit, hogy az elveszítse a türelmét, kibillenjen a béketűréséből és valami meggondolatlan dolgot kövessen el. Heccelik, szivatják, ahogy mondani szokták. Ennek a végső célja a dominanciaharc – megmutatni a másiknak, hogy hol a helye –, másrészt pedig a szórakozás.

Ahogy a vérző bikát az arénában szórakozásból szurkálja a torreador, úgy szurkálja a provokátor az áldozatát. De aztán ha a bika vérszemet kap és nekiugrik a hős, erőfölényét fitogtató torreadornak, akkor abból nagy tragédia származhat.

Nem utolsósorban a nyilvános tereken folyó provokáció is elterjedt agresszióforma. Különösen az utakon, autóvezetők között vagy éttermekben, bárókban. Szinte mindig az adrenalin, az alkohol, a felfokozottság hozza elő, teljes mértékben gyávaság, üres szájhösködés, dominanciaharc.

CSEND VAN BENNEM

A tettegesség, a fizikai agresszió nemcsak azt fenyegeti, akit provokálnak, hanem azt is, aki provokál. Könnyen elszakad a cérna és az események a nyílt fizikai bántás felé haladhatnak. Ilyenkor gyakran kiderül, hogy akit gyengébbnek tartottak és provokáltak, az erősebb. A düh és a fékevesztett indulat megtízszerezi a megalázott erejét. Szörnyű tragédiák történtek már abból, hogy a gyengébb nem tűrte tovább a heccelést.

A provokálás, a másik kibillentése, harcban hergelése, távolról való heccelése és az első ütésre való rávétele aljas, gyáva magatartás. Súlyos testi vagy lelki fájdalmat tud okozni, és nem egyszer lappangó tragédia előszele akár családban, iskolában, munkahelyen, akár a társadalom nyílt terein.

Védekezni lehet és kell minden provokációval szemben. Jézus Krisztus magatartása hősies és győzelmes magatartás. Bíborszínű köpenyt adtak rá, tövisből font koronát tettek a fejére, és elkezdtek köszönteni: Üdvöz légy, zsidók királya! Nádszállal verték a fejét, leköpdösték, és térdhajtással hódoltak előtte. Leköpték őt, majd arcát letakarva ököllel ütötték őt, és ezt mondták neki: Most próféta! A szolgák is arcul verték őt. Provokáció a javából. Mindenki azt várta, hogy Jézus Krisztus türelmét veszti. De Jézus Krisztus Urunkban csend volt. Senki és semmi nem tudta kizökkenteni útjáról, szolgálatából, szeretetéből. Ezt jelenti győzni, ezt jelenti hősnek lenni. Isten Lelke önfegyelemre tanít, türelmemre és megbocsátásra vezet.

A megbocsátás, a nem ütés nem a gyengeség, hanem az erő jele. Annak a jele, hogy a saját utamat járom, mert „meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róma 8,38-39)

Az ősi motívumkincs és a mai viselet találkozása

Egyfajta trendforduló, megújítási folyamat jellemzi manapság a cifraszűr-viseletet, az egyik legmagyarabb ruhadarabunkat. A nemrég országos elismerésben részesült Szilágyi Irén nagyszántói származású népi iparművész megbecsült szereplője annak az irányzatnak, mely az ősi motívumkincset beépíti a mai viseletbe. Ennek eredménye, hogy hagyomány és divat egymást erősíti.

Eredményt hirdettek Berettyóújfaluban az országos, sőt határon túlra átnyúló, „Kitesszük a szűrt...” elnevezésű szűr-, szűr-rátét-készítő, szűcsbimzés- és nemezpályázaton. A nyolcadik kiírást soha nem látott érdeklődés övezte, ugyanis 170 egyéni és csoportos pályázó küldte be munkáit.

A SZŰR ORSZÁGA

A zsűri száz pályaműből időszaki kiállítást állított össze, ez július végéig volt megtekinthető a helyi művelődési ház Bihar Vármege Galériájában. Beszprémy Katalin, a Hagyományok Háza vezetője a szűr országaként jellemezte Berettyóújfalut és az Alföldet, mivel a szűr itt teljesedett ki az elmúlt évszázadban.

Szilágyi Irén népi iparművész személyében partiumi, nagyszántói származású díjazottja is volt a pályázatnak; a helyi református egyház több tagja is elkísérte őt az ünnepélyes eredményhirdetésre, május 24-én. Szilágyi Irén a modern egyéni kategória harmadik díjában részesült, szűr-rátétes ruháit kiállították a pályaművekből válogatott időszaki tárlaton.

A Bihari Népművészeti Egyesület 2003-ban írta ki először a stílusos „Kitesszük a szűrt...” elnevezésű pályázatot. A hagyomány szerint, ha egy legénynek kitétték a szűrt a

tornácra, azt nem látták szívesen háztűznézőben. A népművészeti egyesület viszont azokat a szűröket „teszi ki” a kiállítási tárlókba – hogy mindenki megcsodálhassa őket –, amelyeket a legszebbeknek ítél.

A szervezet célja a szűr-rátétek átörökítése, továbbéltetése viseleten, lakástextílián és egyéb használati tárgyakon. A hagyományok tovább éltetése szándékával fontosnak tartják a fiatal alkotók felkarolását, mint ahogy azt is, hogy a rátétkészítésben megjelenjen az újító szándék.

A telt ház as díjátadót színvonalas kulturális műsor előzte meg, néptáncsal, szakértői értékeléssel, ünnepi beszédekkel. A legfelemelőbbek mégis az eredményhirdetés pillanatai voltak. Hagyományos és modern kategóriában hirdettek egyéni és csoportos győzteseket.

Az alkotók többsége személyesen megjelent, és többen is a saját maguk készítette ruhakölteményben vették át az elismerő oklevelet. A népi iparművészek után a díjazott pályaművek kerültek a figyelem középpontjába a szomszédos kiállítóteremben, ahol koncentráltan, egy helyen volt látható az a számos alkotás, amelybe szívüket, lelküket belerajtották készítőik, számolatlan, áldozatos munkaórában.

Nem is hiányoztak a megérdemelt elismerő szavak a lelkes közönségtől. Délután szakmai tanácskozás zajlott: négy előadás hangzott el a szűr-készítés technikáiról, stílusairól, valamint egy rövid színdarab is színesítette a programot.

A RÁNK SIMULÓ MŰLT

A Nagyszántóról elszármazott, ma Szombathelyen élő, de szülőfalujában gyakran tartózkodó Szilágyi Irén elismert népi iparművész az anyaországban. Ahogy Dr. Kemecsi Lajos, a budapesti Néprajzi Múzeum főigazgatója jellemezte: elismert szereplője a népi iparművészet megújítási folyamatának Magyarországon. Két éve Szombathelyen, a Vasi Skanzenben nyílt egyéni kiállítás munkáiból:

rátéttel és hímzéssel díszített ruhadarabokból, a történelmi Vas megyéből származó cifraszűrökből.

Ruhadarabjait ugyanott a kifutón is bemutatatták a FolkTrend című divatbemutatón, melyet a hungarikumok és a tradicionális motívumok jegyében szerveztek. Ebből az alkalomból a Földművelésügyi Minisztérium FolkTrend különdíját is átvehette V. Németh Zsolt környezetügyért, agrárfejlesztésért és hungarikumokért felelős államtitkártól, aki úgy jellemezte a kiállítás és a divatbemutató darabjait: a múlt velünk él, sőt rajtunk, ha úgy tetszik, ránk simul. Hagyomány és divat egymást erősíti, kéz a kézben járnak.

MERJÜNK ÁLMODNI ÉS CSELEKEDNI

A berettyóújfalui ünnepséget két nappal később egy másik követte, immár Nagyszántón. A vasárnap délelőtti istentisztelet keretében, az alkotónak szánt meglepetésként, Szilágyi Irén a Lelkészi Hivatal által létrehozott Nagyszántó – 800 elnevezésű elismerésben részesült, mellyel azokat a személyiségeket jutalmazták a település jubileumi esztendejében, akik a falun kívül is elismerést vívtak ki munkájukkal, és eközben a határ menti település támogatásáról, szellemi képviseléséről sem feledkeznek meg.

A helyi lelkész dicsőítő beszédében rámutatott: azért tartotta fontosnak, hogy a gyülekezet is képviseltesse magát a díjátadón, hogy az alkotó szülőfalujában és a községben se maradjon titokban, milyen értékes, az anyaországban elismert és számon tartott személyiségek élnek közöttünk, illetve származtak el közülünk.

A lelkész arra biztatott, hogy lépünk Szilágyi Irén nyomába: merjünk álmotni, célokot kitűzni és tenni azok eléréséért, hiszen a kitüntetett életútja is azt tanúsítja, hogy kitartó munkával és tanulással, meg egy kis szerencsével, el lehet jutni az Értől az óceánig. Akár a nagyszántói Kis-Köröstől is az országos megbecsülésig.

Testvérgyülekezeti látogatás Siegenbe

A nagyvárad-velenceiek meghívást kaptak a siegeni Trupbach-Seelbach gyülekezet-től, az ottani templom építése 50. évfordulójának megünneplésére. A meghívás oka a hosszú időre visszanyúló testvérgyülekezeti kapcsolat.

A siegeniek a rendszerváltás utáni években keresték fel a velencei gyülekezetet, támogatási szándékkal. Az eltelt évek során rendszeresen segítették a velenceiket, egy névtelenséget kérő német személy egy nagyobb összeget is felajánlott, annak révén épülhetett fel a sólyomkővári ifjúsági tábor.

KÜLÖNLEGES LÁTVÁNYOSSÁGOK

Siegen gyönyörű városa Nagyváradhoz hasonló területű. Siegenből Kölnbe utaztunk, meglátogathattuk a híres kölni dómot, ezt a csodálatos templomot. A kölni dóm, hivatalos nevén Szent Péter- és Szűz Mária-dóm, a kölni római katolikus főegyházmegye székes-egyháza. Százötvenhét méteres magasságával Németország második, a világ harmadik legmagasabb temploma; Németország leghíresebb látványosságainak egyike.

A régi dómot, a mainak a közvetlen elődjét, 873. szeptember 27-én szentelték fel, főhajóját mindkét végén kereszthajók határolták. Mostani állapotát 1880-ban érte el, középkori bővítési tervek alapján, de a kor legmodernebb technikáinak felhasználásával. Az építkezés befejezésének öröme, 1880. október 15-én ünnepséget tartottak, ezt I. Vilmos német császár a kilenc évvel korábban alapított birodalom identitásának erősítésére használta fel.

Többen a templom tornyába is felmerészkedtünk, körülbelül 510 lépcsőfokot megmászva. A toronyból gyönyörű a kilátás,

megcsodálhattuk Köln épületeit és a várost átszelő Rajna folyót.

Ezután a Siegen melletti Freudenberget kerestük fel. E város különlegessége a házak egyedi építéstechnikájában rejlik: a fekete-fehér négyzethálós, illetve háromszöges fa mintázat mesébe illő látványt nyújt, mézeskalács-házikók benyomását kelti. A német állam számottevő anyagi segítséget nyújt ahhoz, hogy az 1770-es évekbeli műemlék házakat megőrizhessék eredeti állapotukban.

ISTEN MELLETT A MODERN VILÁGBAN

A gyülekezeti ünnepség vasárnap volt, az istentiszteleten többek között Farkas Antal várad-velencei lelkipásztor is szolgált, a várad-velencei gyülekezetet pedig Nagy Gy.

István tiszteletbeli főgondnok tolmácsolta. A résztvevők együtt imádkoztak és köszönték meg az Úrnak a trupbach-seelbachi templomot és a hosszú ideje tartó testvérgyülekezeti kapcsolatot.

Rendkívüli élmény volt számomra – és szerintem a gyülekezet tagjai számára is – ez a látogatás. Betekinthettünk az ottani emberek életébe és az Istennel való kapcsolatukba. Említésre méltó még, hogy az ottani gyülekezet próbál lépést tartani a modern világgal, de emellett az Istenben való hitét is megtartja, és igyekszik a fiatalságot is tanítani, bevonni és bátorítani az Istennel, a Jézussal való életre. Sok ott látott dolog példaértékű lehet a magunk gyülekezeti számára is.

VASS TIMEA

Negyedik egyházkerületi presbiterképzés

„Amit pedig szóltok vagy tesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, hálát adva az Atya Istennek Óáltala.” Kol 3,17

Vinczéné Pálfi Judit egyházkerületi missziói előadótanácsos áhítatával kezdődött Nagyváradon a negyedik kerületi presbiteri képzés, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége és a Sulyok István Teológiai Tudományok Intézete szervezésében.

Az előadótanácsos Máté 13,31-32 verseit magyarázta az egybegyűlteknél, és arra bátorított, hogy merjünk feladatokat vállalni, a Krisztus által reánk bízottakat alázattal cselekedjük, és merjünk Isten kezében mus-

tármagnyi hittel eszközök lenni, mert Őneki útmutatása van számunkra és mindig tanít igéje által.

Az előadás rendjén Dr. Papp György egyetemi adjunktus a Heidelbergi Káté és a II. Helvét Hitvallás kapcsán ezek szükségességéről és szerepéről beszélt. A hitvallást – Csiha Kálmán néhai erdélyi püspök szerint – egy nagy gyümölcsfához kell hasonlítani, amelynek gyökere a Szentírás, törzse a hitvallás, koronája a keresztyén élet. Ha a Biblia olyan, mint egy ország, amelyet meg kell ismerni, akkor a káté egy térkép, amely megmutatja a fő útvonalakat számunkra.

Az előadó részeire tagolva, a Szentírással összekapcsolva magyarázta a káté kérdés-fe-

leleteit. Kiemelte az igaz hit fontosságát, ez aktív erő a keresztyén ember életében. Ebben az életben elraktározzuk az igaz emberséget, és ez az élet halott a jó cselekedetek nélkül.

Hallottunk azokról a jelekről, amelyek az igazi egyházat jellemzik: tisztán hirdetik benne Isten igéjét, kiszolgálják a sákramentumokat, gyakorolják az egyházfegyelmet és a szeretetszolgálatot.

A presbiteri képzés négy alkalma lehetőséget nyújtott a Szentírás, a Heidelbergi Káté és a II. Helvét Hitvallás alaposabb megismerésére, ismereteink bővítésére, és arra nevelt bennünket, hogy mindent Jézus Krisztus tanításai alapján cselekedjünk.

LAKATOS NELLA

Nekrológ helyett fehér kövecske Dr. Bustya Dezsőnek

Református lelképásztorként, a teológia szent tudományának elkötelezett művelőjeként és felelős szerkesztőként sokakkal együtt hálát adok én is Dr. Bustya Dezső Atyánk és hitben előttünk járó Tiszteletes Bátyánk életéért, szolgálataért. Csendes humora, teológiai éleslátása, nyelvi igényessége, kollegiális tapintata példa volt és marad.

Többször találkoztunk szeretett Erdélyében és az anyaországban. S amíg Isten ezen a földön tart még engem is, számomra-számunkra Dr. Bustya Dezső író prédikátor Testvérem egyet jelent majd az imádsággal, az erdélyiséggel, a hűséggel, a tudós pásztor alázatos szolgálatával.

Szavára nem csak azért kellett figyelni, mert halkán szólt, hanem főként azért, amit mondott és ahogyan mondta! Ő megértette az atyai szót: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm, őt hallgassátok!” Mát 17,5. Jézust hallgató, hívó szívű pásztor és tanító volt. Szavain, mondatain keresztül is Őt éreztük szólni hozzánk.

A Jelenések könyve pergamoni gyülekezethez írt levelének néhány szavával kérem élő Urunk áldását 85 évre kiszabott földi életének, szolgálatának emlékezetére, Szeretteire, lelki és vér szerinti Családjára: „Aki győz, annak adok az elrejtett mannából, adok neki fehér kövecskét is, és a kövecskére írva új nevet, amelyet senki sem tud, csak az, aki kapja” Jel 2,17.

Hiszem, azt a drága, titokzatos fehér kövecskét Neked is elkészítette Feltámadott, Megváltó Urunk, Kedves Dezső Bátyám! Testvéri szívvel és tollal köszönök el Tőled, remélve, csak egy időre: Békesség Istentől!

ISTEN KEZÉT FOGTA

Életének 85. esztendejében, 2019. július 29-én Bustya Dezső nyugalmazott lelképásztort, az Erdélyi Református Egyházkerület volt püspökhelyettesét szolgálatba küldő Ura hazahívta. „Köszönjük Istennek mindazt a jót, amit az ő élete és szolgálata által nekünk ajándékozott. Hisszük, hogy Az, aki kézen fogva vezette földi életútján, immár átvitte őt a halálból az életre” – fogalmaztak a gyászoló családtagok.

Bustya Dezső 1935. február 2-án, Erdőszentgyörgyön született. Első elemi osztályát Szövérdén, édesapja szülőfalujában járta, a többi osztályt már Kolozsváron, a Ráskay Lea utcai állami népiskolában. 1945 őszén beiratkozott a Kolozsvári Református Kollégiumba, itt tanult hetedik osztályos koráig, míg az első tanügyi reform következtében, a „kisérettségi” után egyszerre kilencedik osztályos lett. Az iskola ekkor már a 2. Számú Állami Magyar Fiúliceum nevet viselte. Érettségi vizsgát tett 1952-ben, s ez év nyarán fel-

vételi vizsgát tett a Bolyai Tudományegyetem Filológiai Karára, magyar nyelv és irodalom szakra. Azonban beiratkozásra már nem került sor, ugyanis az 1951-52-es tanévben néhány fiatallal az Illegális Kommunistaellenes Szervezet (IKESZ) tagja lett.

1952. május elsejére virradóra 2000 darab magyar-román nyelvű röpcédulát terjesztettek a városban. A Securitate bizonyos feljelentés alapján rajtaütött a csoporton, annak tagjait pedig egy éjszaka letartóztatták. Törvényszéki tárgyalásra 1953 márciusában került sor, Bustya Dezsőt és társait ötnyolc évi letöltendő börtönbüntetésre ítélték. Bustya Dezső öt évet kapott, amiből két évet töltött le, ugyanis 1954-ben külön rendelettel az egész csoportot kegyelmet nyert.

Állami egyetemre nem nyerhetett felvételt; egy évet tisztviselőként dolgozott a kolozsvári karton- és papírlémezgyárban, majd 1955 őszén sikeres felvételi vizsga útján a Református Teológiai Fakultás hallgatója lett. 1959-ben segédlelkézi vizsgát tett, egy évet a teológián töltött ifjúsági felügyelőként, akkori elnevezéssel „szeniorként”. 1960-ban tett nagypapi vizsgát, és következtek a gyülekezeti szolgálatok. Mindenütt általában a megelőző szolgálati idő kétszeresét töltötte: 1960–65 között a Ludastelepi Református Egyházközségben, 1965–75 között a vízaknai egyházközségben szolgált. Innen hívta meg a templom nélküli marosvásárhelyi-alsóvárosi gyülekezet lelképásztorának 1975-ben, s itt szolgált 1995-ig, amikor Csiba Kálmán püspök ismételt kérésére elvállalta a kolozsvári Bethlen Kata Diakóniai Központ igazgatását, s ezzel együtt az egyházkerületi diakóniai előadói tisztséget.

ÁLLANDÓAN TANULT ÉS TANÍTOTT

Az 1994-es egyházkerületi közgyűlés megválasztotta egyházkerületi főjegyzőnek, püspökhelyettesnek. Eközben felépült a maros-

vásárhely-alsóvárosi gyülekezeti központ templommal, irodával, parókiával, így ezt a közegyházi szolgálatot is elvállalta. Közben állandóan tanult, előbb magiszterjelölti kolokviumokat tett, majd beiratkozott a doktori tanfolyamra, azonban politikai múltja miatt szigorlatot csak a rendszerváltás után, 1992-ben tehetett, ótestamentumi bibliai tudományokból.

Az Erdélyi Református Egyházkerület több külföldi konferencián képviselte, több egyházi tisztséget viselt a marosludasi, majd a brassói egyházmegyében (levéltáros, missziói előadó), az egyházkerületnél közgyűlési tag, fegyelmi bizottsági tag, valamint a Zsinati Állandó Tanács tagja. A teológián negyedszázadon át tagja a lelkészképzési bizottságnak és több más, kerületi meg kerületközi bizottság tagja vagy elnöke. Marosvásárhelyen több évig működtette az iszákosmentő missziót.

Tanárként is munkálkodott: Marosvásárhelyen, majd Kolozsváron, a Református Tanárképző Karon, a Református Diakonisszaképző Főiskolán, majd nyugdíjasként is 2000–2009 között a marosvásárhelyi Kántor-Tanítóképző Főiskolán. A sajtóban 1965 óta jelentek meg cikkei, tanulmányai a *Református Szemlében* láttak napvilágot. Felkérésre Marosvásárhelyen megalapította, kiváló szerkesztői gardával, az *Üzenet* című gyülekezeti lapot, annak kihagyásokkal több éven át főszerkesztője és a lapot szerkesztő bizottság tagja volt. Az 1989-es változások után több külföldi lapban is jelentek meg írásai. Az ige hasogatása és a jó szervezőkészség karizmája mellett Isten szép családdal is megajándékozta. 1959-ben vette feleségül a bánffyuhnyadi származású Mátyás Erzsébetet, s vele együtt megtapasztalhatta a többszörös gyermekáldás csodáját – négy gyermekük született: Zsuzsanna, János, Sándor és Borbála, illetve hét unoka: András, Benjámin, Bence, Zsófia, Abigél, Áron és Dániel.

Menjetek be kapuin hálaadással!

AVASÚJVÁROSBAN TARTOTTÁK A HUSZADIK
NŐSZÖVETSÉGI KONFERENCIÁT

Huszdik alkalommal tartottak nyári nőszövetségi konferenciát, ez évek óta a legnépesebb rendezvény a Királyhágómelléki Református Egyházkerületben. Idén a Nagybányai Református Egyházmegye, pontosabban Avasújváros gyülekezete adott otthont az eseménynek.

A megye egyik legnagyobb befogadóképességű templomába sem fértek be a hívek. Csúry István királyhágómelléki püspök még a konferencia előtt ezekkel a szavakkal köszöntötte a nőszövetséget: „Elismeréssel köszöntjük a királyhágómelléki nőszövetséget újkori történetének harmincadik évében. Illik ilyenkor megemlékezni az áldozatos gyülekezeti munkáról, amelyből minden tag a vezetőkkel együtt erőfogytig kivette részét. Illik köszönetet mondani a lányoknak és asszonyoknak színes változatban megjelenülő szolgálataukért, ... illik ilyenkor megcsókolni a fáradhatatlan kezeket!

Ezzel együtt az ünnep alkalmán keresem magam is a nők szolgálatának titkát, amelyben mindig van rejtett, de azonnal hasznosítható erőforrás, és van bátorító mosoly a fáradt, de rögtön élenkülő tekintetben, amely életűdítő szeretettel van tele. Keresem a magyarázatát annak is, hogy az ilyen lélek hordozói miért nincsenek többen, miért nem az ilyenekkel van tele a világ. Jézus Krisztus idézett szavai szerint az őt követők a nemes lelkűek, akik elhagyják a nyűtt életformát, ledobják a gyűlölet roskasztó nehezékeit és szívket megújításra felajánlják.”

A választói közgyűlés eredménye: további hat évig marad az elnök Bogya Kiss Mária. Vinczéné Pálfi Judit egyházkerületi missziói előadótanácsos javaslatára a kilenc egyházmegye nőszövetségi elnöke ezentúl társelnök lesz. Újjonnan megválasztott alelnök Nagy Erika sárközújlaki lelkész, jegyző Balázsne Kiss Csilla Érmihályfalváról. Titkár Szilágyi Noémi, pénztáros Korda Ildikó, mindketten Szatmár-Lánocsból. Isten áldja további szolgálataikat!

A záró istentiszteleten mintegy ezren éltek az úrvacsora áldott lehetőségével. (refszatmar.eu)

Kiderült, hogy honnan származhattak a filiszteusok

A zsidók bibliai ellenségeiről, a filiszteusokról most régészek és genetikusok közös kutatása során kiderült, hogy Európa déli részéről érkezhettek Izrael földjére – írja a Reuters.

Az Askelónnál 2016-ben megtalált filiszteus temető tíz késő bronzkori és vaskori csontvázának genetikai elemzéséből kiderült, hogy a filiszteusok az idősámítás előtti 12. században érkezhettek Dél-Európából, és gyorsan beolvadtak a helyi népességbe.

A Bibliában filiszteusoknak (plisim) nevezett csoport a mai Gázai övezettől északra, a tengerparton és a Júdeai-hegyvidékig tartó dombos vidéken élt. Egykori településeik emlékeit nemcsak a Biblia történetei őrzik, például a Sámson eláruló Delila vagy Góliát, akit Dávid paritójával legyőzött, hanem számos régészeti lelőhely is – írja az MTI.

A tudósok a településeiken talált, a helyi kultúrától eltérő cserepedényeik alapján mindaddig két elméletet alkottak eredetükről: az egyik szerint a „tengeri népekhez” tartoztak, s az Égei-tenger felől érkeztek, a másik elmélet szerint viszont helyiek voltak, akik átvették a tengeri kereskedelem révén megismert idegen kultúrát.

Ezt a kérdést, úgy tűnik, megoldotta a jénai Max Planck Intézet és az askelóni Leon Levy feltáró misszió szakembereinek közös genetikai kutatása. A közös munka eredményeiről nemrég számolt be a *Science Advances* című tudományos lap. Több mint száz, több helyről és időszaktól származó csontmintát küldtek Izraelből a német kutatóintézetbe – köztük egy filiszteus ház alá eltemetett gyerekcsontvázból származó mintát is –, s azokból a kedvezőtlen, párás időjárási körülmények ellenére sikerült elkülöníteni tíz DNS-t. A bronzkor végi és a vaskor eleji csontokban dél-európai genetikai jellegzetességekre bukkantak, de kétszáz év, kevesebb mint tíz generáció elteltével ezek a jellegzetességek eltűntek. A tudósok ebből arra következtettek, hogy az idősámítás előtti 12. században európai eredetűek laktak a térségben, de gyorsan beolvadtak a helyi lakossággá.

A Bar Ilan Egyetemen oktató Aren Maeir professzor szerint az izraeli kutatók a régészeti feltárások alapján jelenleg úgy tartják, hogy a filiszteusok távolról, de nem egységesen, hanem kisebb csoportokban érkezhettek, és Izrael földjén váltak egy közösséggé. (index.hu)

Fricska

A vasárnapi iskolában az üdvösségről tanulnak a gyerekek. A lelkipásztor feltesz nekik egy beugrató kérdést, ezzel is provokálván a diákokat:

– Gyerekek, ha én eladom a házamat, autót, mindenemet, és a pénzt a templomnak adományozom, akkor ettől már a mennybe jutok?

– Neeem! – felelik a gyerekek.

– És ha minden nap kitakarítom a templomot, és gondozom a kertjét, akkor ez már elég ahhoz, hogy a mennybe jussak?

– Neeem! – válaszolják ismét.

A lelkész büszkén néz a gyerekekre:

– Tehát, mondjátok meg nekem, mi kell ahhoz, hogy a mennybe jussak?

Egy kisfiú rávágja:

– Először is meg kell halnod!

HARANGSZÓ

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221-0323

www.facebook.com/harangszo

Szerkesztőbizottság: Békefy Lajos, Fábán Tibor, Ghittea-Szabó József Levente, Tokár Sándor, Tötös Beáta, Wagner Erik.

Felélő szerkesztő: Visky István. Hírszerkesztő: Tokár Sándor. Tördelőszerkesztő: Petrikó Ildikó.

Szerkesztőség: BH-410202 Nagyvárád, Sulyok István u. 9. sz. Tel.: 0726242824, 0259435386. E-mail: harangszo.ujzag@gmail.com

Honlap: www.krek.ro, www.facebook.com/harangszo, www.harangszoujsag.wordpress.com.

Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenci Kertész Abraham Nyomdájában. Felélős vezető: Wagner Erik.

A lap terjesztése a lelkési hivatalokon keresztül történik. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező irásokat rövidített és szerkesztett formában közölje. Meg nem rendelt kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.